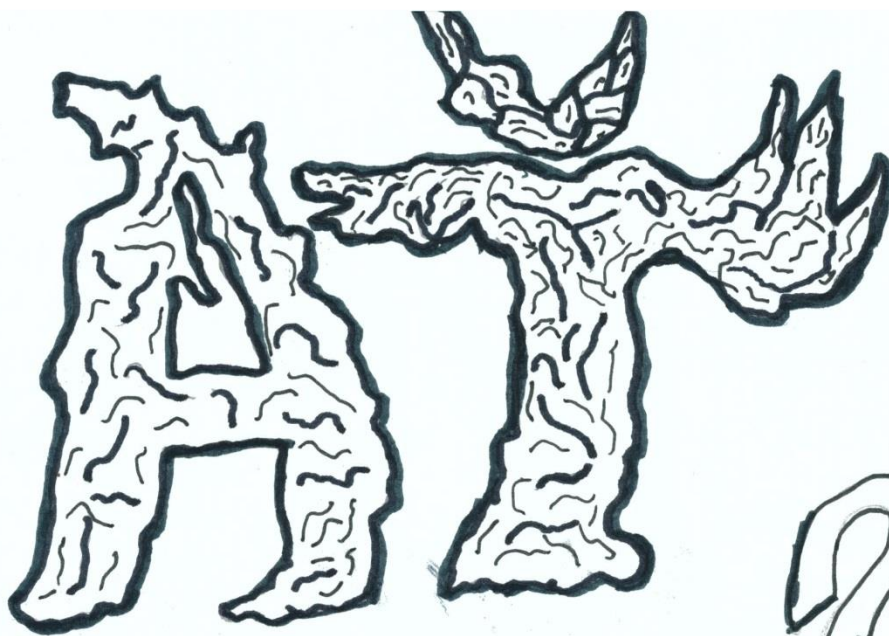

2013

2014

VLADIMÍR MRKÁČEK

Úvodník

Milí čtenáři!

Nový školní rok se přičítá jako voda a s ním i první číslo časopisu Ať se ví! V tomto čísle se dočtete o novinkách na naší škole, dojde vás krátká povídka, která se odehrává v době Holocaustu, přiblížíte si našeho nového pana učitele, dozvíte se o vítězích výtvarné soutěže a další zajímavosti. Téma školního projektu ZŠ pro letošní rok nese název Živly, ZUŠ zvolila téma Etno. Takže se v tomto duchu ponese výzdoba školy i grafická úprava titulní strany našeho časopisu.

Redakce časopisu Ať se ví! vám přeje mnoho úspěchů a krásné zážitky ve školním roce 2013/2014.

Tereza Grubauerová, 9. ročník

Podzimní fotografie Jakuba Václavíka, kterou posílá do fotografické soutěže: Šťastné stáří očima dětí.

Rozhovor s p.učitelem Jakubem Najmonem

Pan učitel Najmon přišel na naši školu tento rok. Je třídním ve IV. C a nyní se o něm můžete dozvědět něco nového.

Líbí se vám v líbeznické škole?

Ano, líbí.

Co říkáte na učitelský sbor?

Kolegové jsou přátelští a snaží se mi pomoci.

Odkud jste k nám přišel?

Dřív jsem pracoval jako WEB editor, ale protože bydlím v Bašti, tak jsem se začal ucházet o místo ve zdejší škole.

Máte rodinu?

Ano, mám ročního syna.

Pamatujete si na svojí první lásku?

Pamatuji, bylo to myslím ve 4.třídě - byla to blondýnka a jmenovala se Aneta.

Co říkáte na vaše mužské kolegy?

Je jich málo, ale jinak „dobrý“. Rozumím si s nimi - s panem uč. Kaplanem hraju dokonce florbal.

Chtěl jste být vždycky učitelem?

Ano, chtěl - asi od 8.třídy, ale vždy jen na 1. stupni.

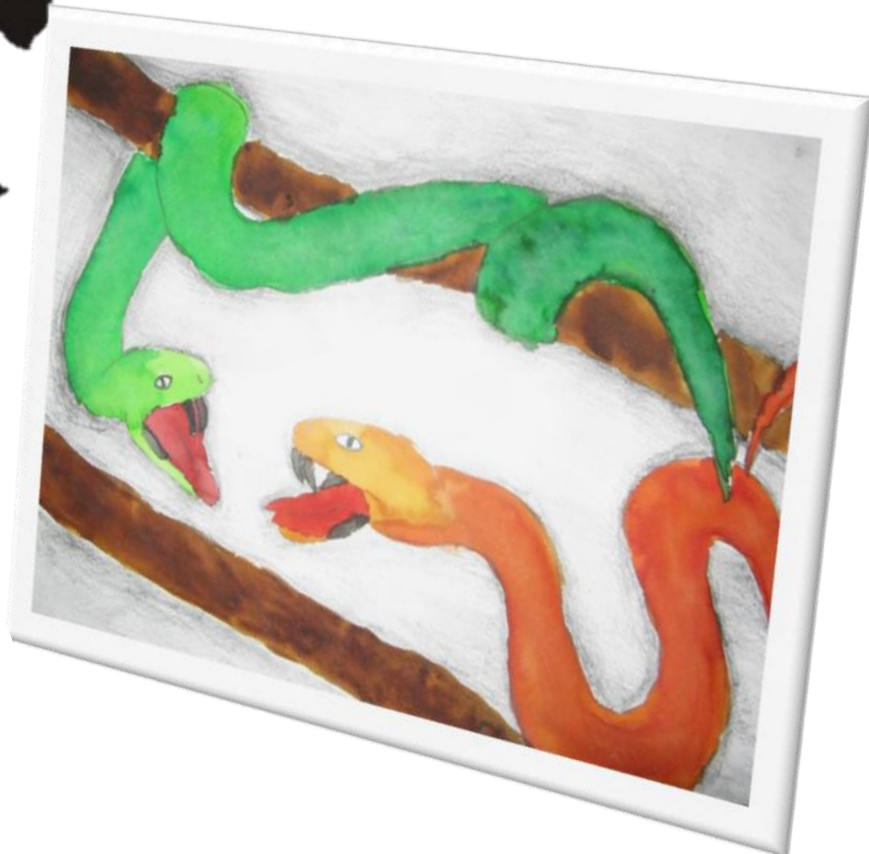
Děkujeme za rozhovor a přejeme Vám, ať jste na líbeznické škole spokojený.

T.Grubauerová a M.Bůbelová
IX.ročník

Výtvarná soutěž - Hadi

Žáci naší školy se již tradičně účastní výtvarné soutěže pořádané záchrannou stanicí zvířat Ikaros. Letošní téma zní: Hadi. Většina prací je velmi zdařilá. V květnu se dozvíme, kdo zvítězil. Porota bude mít opravdu těžkou práci vybrat tři nejlepší z tolika krásných obrázků.

Michaela Bůbelová Andělíčky ve sněhu

Hraju si se svým mladším bratrem Davidem na zahradě. Musím ho pohlídat, než maminka v kuchyni uvaří večeři, a protože je David ještě malý, tak se ho snažím nějak zabavit. No, začali jsme si hrát na schovávanou, ale ta Davida prý nebaví, a tak jsme se chvíli koulovali. Je zima, a tak můžeme celý den vyvádět ve sněhu, stavět sněhuláky a hlavně dělat andělíčky – padnout do sněhu, mávat roztaženými rukama a pozorovat rozevláté otisky našich těl. Můj mladší bratr na mě pořád pokřikuje: „Sáo, Sáo, teď budeme dělat sněhuláky!“ a po chvíli zas: „Sáo, Sáo, pojď se koulovat!“ Je ještě malý, neumí písmeno R a dělá mu problém vyslovit některá slova. Vtom se najednou ozve: „Sáro, Davide, pojďte k večeři.“ Maminka nás zavolala z okna a já jsem se hned rozeběhla domů, protože jsme dneska měli bramborový salát a kapra, kterého tatínek včera ulovil. Kapr a salát je sice tradiční křesťanské vánoční jídlo, ale v naší rodině je velmi oblíbené. Výborně jsem si pochutnala! Po jídle jsem se šla umýt, vyčistit si zuby a pak jsem se uložila do mé krásně měkoučké postele...

...Vystupujte!! Schnell! Schnell! Hlas příslušníka SS mě náhle probudil z mého snu. Měla jsem na sobě roztrhaný svetr, ve kterém mi byla příšerná zima a moje kostnatá kolena se šklebila na celý svět. Už dlouho jsem neměla nic k jídlu. Je tu se mnou můj mladší bratr a spousta dalších dětí. Všichni nařikají a pláčou. Stýská se jim po rodičích. Není to opravdu lehké, když většina z nás byla zvyklá spát v měkkých postýlkách, teple se oblékat a hlavně mít na blízku vždy tatínka a maminku. A najednou? Najednou nemáme nic z toho. Několik dětí zemřelo, a tak jsou mezi námi i mrtví. Opravdu jsem se těšila, až vlak zastaví a my všichni budeme moct konečně vystoupit, ale těšila jsem se do té doby, než jsem zjistila, co mě vlastně čeká. Když nás všechny vyhnali z vlaků, svlékli nás a dospělým slíbili sprchu. Nás děti do sprchy zatím neposlali. Mnozí z nás už ani nevědí, co je hygiena. Neznáme svoje jména, jen se na sebe mlčky díváme a posloucháme příslušníky SS... Naštěstí je se mnou pořád můj mladší bratr, který je ale už tak vyhublý, že mu žebra vykukují z kůže a sotva se udrží na nohou. Mám o něj strach, co když to nepřežije? Ne, ne! Tohle si nesmím připouštět, on přežije!

Uběhlo několik dní a my děti chodíme každý den ráno pracovat a večer se vracíme velmi utahaní. Můj bratr už nežije, prostě se jednoho rána vůbec neprobudil. Nechápu, jak s ním mohou takhle zacházet, nechali ho tu ležet mrtvého skoro celý den. Ten pohled na něj byl hrozný, nezvládala jsem to. Sotva se držím na nohou. Je už večer a my se chystáme jít spát. Usínám a přeju si, abych se už nemusela probudit. Usínám, usínám... a zase si hraju se svým mladším bratrem Davidem na zahradě. Hrajeme si na babu a pak taky na schovávanou, stavíme sněhuláky a hlavně děláme v zářivě bílém sněhu andělíčky...

ANKETA V PRVNÍCH ROČNÍCÍCH

Pavčina Lindová a Kristýna Rollová, řákyně řestého ročníku, položily několik otázek našim **prvníčkům**. Zjistily, ře ve třídě **1.A** se do řkoly těřilo 22 dětí z 29 dotazovaných, v **1.B** 25 dětí z 27 dotazovaných a v **1.C** se těřilo 23 dětí z 24 dotazovaných. Dále se dozvěděly, ře v **1.A** je nejoblíbenějším předmětem výtvarná výchova, v **1.B** matematika a v **1.C** tělesná výchova. V **1.A** se 25 řáčkům zdá, ře je to lepší ve řkole než ve řkolce a čtyřem naopak, v **1.B** se ve řkole lépe líbí 25 dětem z 27 a v **1.C** preferuje řkolu před řkolkou 21 dětí z 24 dotázaných.

Takže můžeme říci, ře anketa Pavčiny a Kristýny ukázala, ře se větřině prvníčků ve řkole líbí a jsou zde spokojení. Doufejme, ře jim to vydrží až do devátého ročníku!

Líbezniční žáci ve Veletržním paláci

Protože má naše škola s výtvarnými akcemi pořádanými ve Veletržním paláci velmi dobré zkušenosti, vypravili jsme se tam i letos. Nejprve si zde děti ze sedmé třídy vyzkoušely, jak se točí videoclip a poté se žáci devátého ročníku dozvěděli mnoho zajímavostí o happeningu, performansu a dalších odvětvích moderního umění.

Obě akce byly zdařilé a doufejme, že si žáci rozšířili své obzory v oblasti výtvarného umění.

Lenka Matajová, 6.B

Podzime, podzime

Začal podzim, to je prima,
postihla mě pěkná rýma.
Belhal jsem se k doktorovi,
co mi na tu rýmu poví.
V posteli prý ležet mám,
aspirin si k tomu dám.
Po cestě na kontrolu
zlomil jsem si svou nohu.
Zlomil jsem ji na listí,
kdo mi pomoc zajistí?
Volal jsem si sanitku,
přijela za minutku.
Odvezli mě k lékaři,
ten se dobře netváří.
Dal mi sádku na nohu,
víc prý dělat nemohu!
Podzime, podzime,
co mě ještě nemine!

Co by dup

Vítr, listí, mlha, smog
to jsem z toho tedy cvok.
Vrány, draci, dušičky,
podzim už mám pod víčky.
Barvy lesů, ranní šero,
orosilo se mi čelo.
Rok uběhl jako voda
není ho však žádná škoda.
Do lesa si vyrazím,
statný dubek porazím.
Sesbírám tam košík hub,
budu doma co by dup.
Dřevem z dubu zatopím,
smaženici ukuchtím.
Podzim, to je nádhera-
barvy, vůně večera!

Myška

Podzim je ve vzduchu,
pěkně to voní,
Našla jsem myšku,
asi je po ní!
Rozjel ji auták už nedýchá,
pohrbím ji sama -
minuta ticha.
Podzim je ve vzduchu,
pěkně to voní.

Viktorie Kořínková, 6.B - Podzimní

Léto říká podzimu:

„Jsi na řadě ty“.

Připravme se na zimu,
ptáci chystaj odlety.

List ze stromu brzy spadne,
sluníčko přestává se smát,
záhon kyttek celý zvadne,
příroda jde totiž spát.

ZUŠ v Náprstkově muzeu

Projekt ZUŠ Líbeznice pro letošní školní rok je zaměřen na etnografii – život a kulturu přírodních národů všech světadílů – tudíž jsme samozřejmě nemohli vynechat návštěvu Náprstkova muzea na Betlémském náměstí. Žáci výtvarného oboru muzeum pěkně prošmejdili a moc se jim tam líbilo.

Líbeznické výtvarné naděje

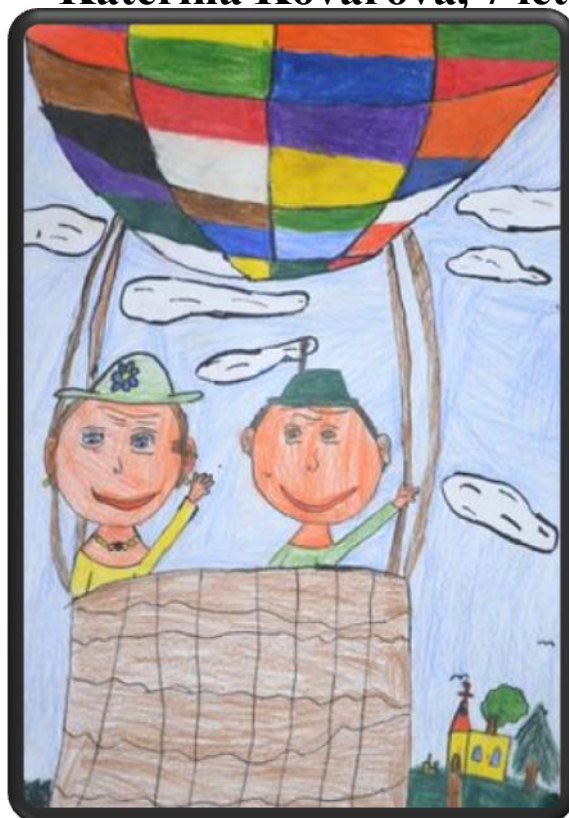
Dne 8. října převzaly v krásných prostorách Emauzského kláštera dvě šikovné žákyně líbeznické školy ocenění v celostátní výtvarné soutěži **Šťastné stáří očima dětí**. **Markétka Štrynclová (2.A)** se umístila na **2. místě** a **Kateřina Kovářová (2.A)** na **4. místě**. Diplomy a hezké ceny děvčata převzala z rukou náměstka ministra práce a sociálních věcí ČR Pavla Čáslavy a akademického malíře Kristiana Kodeta.

Blahopřejeme!

Markétka Štrynclová, 7 let

Kateřina Kovářová, 7 let

VÝTVARNÝ OBOR ZUŠ V NÁRODNÍM DIVADLE

V sobotu 12.10. se žáci výtvarného oboru ZUŠ vypravili na Novou scénu Národního divadla. Představení, které zhlédli, se jmenovalo Kouzelný cirkus a pocházelo z dílny souboru Laterny magiky. Bylo plné fantazie, poezie a výtvarných nápadů. Doufejme, že mladé výtvarníky obohatilo a inspirovalo.

